

РЕШЕНИЕ

№ 3074

гр. Варна, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 19 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристиана Кръстева

при участието на секретаря Теодора К. Кирякова
като разгледа докладваното от Кристиана Кръстева Гражданско дело № 20213110111452 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от Гаранционен фонд, гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет.4 срещу Н. Н. П., ЕГН ***** с адрес гр.*****, с която е предявен иск с правно основание чл.557, ал.1, т.2, б.“а“ КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от общо **3477,80лева**, представляваща изплатени от Гаранционен фонд обезщетения, както следва: 449,95лева по щета №110191/28.02.2017г. за вреди по л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****, собственост на К. Г. Д.; 1287лева по щета №111212/19.12.2016г. за вреди на л.а.“Р.К.“ с ДКН *****, собственост на И.Х.Ц.; 1740,85лева по щета №111198/14.12.2016г. за вреди на л.а.“Д.Л.“ с ДКН *****, собственост на Г.Т.Г., причинени в резултат на ПТП настъпило по вина на ответника, като водач на л.а. „С.А.“ с ДКН ***** на 30.11.2016г. в гр.Варна, на бул. „Цар Освободител“, като ответника е управлявал автомобила без задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 05.08.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 30.11.2016г. в гр.Варна ответникът движейки се с несъобразена скорост по булевард „Цар Освободител“ ударил намиращия се пред него л.а.“Р.К.“ с ДКН *****, собственост на И.Х.Ц., който от своя страна удря л.а.“Д.Л.“ с ДКН *****, собственост на Г.Т.Г., който се удря в л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****, собственост на К. Г. Д., и с това причинил процесното ПТП. В нарушение на чл.260 КЗ (отм.), сега чл.490 КЗ ответникът управлявал увреждащия автомобил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Гаранционен фонд изплатил обезщетение за имуществени вреди в размер на общо 3477,80лева по щета

№110191/28.02.2017г., за вреди по л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****, собственост на К. Г. Д., по щета №111212/19.12.2016г. за вреди на л.а. „Р.К.“ с ДКН *****, собственост на И.Х.Ц. и по щета №111198/14.12.2016г. за вреди на л.а. „Д.Л.“ с ДКН *****, собственост на Г.Т.Г.. След изплащане на обезщетението Гаранционен фонд поканил ответника да възстанови изплатеното обезщетение, но не последвало плащане, което породило за ищеца правен интерес от предявяване на иска.

В срока по чл.131 от ГПК постъпил **отговор** на исковата молба, чрез пр. представител на ответника, назначен като особен представител, с която се оспорва исковата претенция. Оспорва се участието на л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН ***** в процесното ПТП, доколкото такъв не фигурирал в КП за ПТП №4039/30.11.2016г.; не се установявало дали има издадени НП във връзка с процесното ПТП, както и дали ако са издадени са влезли в законна сила. Твърди, че не се установява ответникът виновен да е причинил описаното ПТП. Оспорва регресната покана да е получена от ответната страна.

В открито съдебно заседание ищецът чрез пр. си представител поддържа исковата молба, доразвива аргументите си и моли исковата молба да бъде уважена.

Ответникът чрез особен представител поддържа депозирания отговор и отправя искане за отхвърляне на исковата претенция.

Съдът, след преценка на събраните по делото писмени доказателства, съобразявайки становището на страните и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Фактическият състав на така предявения иск е очертан от нормата на чл.558, ал.7 вр. чл. 557, ал.1, т.2, б.а КЗ. За да бъде уважен и предвид правилата за разпределянето на доказателствената тежест по настоящия спор, нужно е ищецът да докаже, при условията на пълно и главно доказване, че на посочената дата е настъпило твърдяното ПТП по вина на ответника; че към датата на ПТП виновният водач е управлявал МПС без сключена задължителна застраховка «Гражданска отговорност»; че в резултат на това ПТП са увредени л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****, л.а. „Р.К.“ с ДКН ***** и л.а. „Д.Л.“ с ДКН *****; че са причинени сочените вреди и техния размер; че така определеното обезщетение е заплатено от ищеца на собствениците на вещите.

От ангажираните по делото писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 30.11.2016г. е настъпило ПТП между л.а. „С.А.“ с ДКН *****, управляван от ответника Н. П. и л.а. „Р.К.“ с ДКН *****, управлявано от И.Х.Ц., вследствие на което л.а. „Р.К.“ с ДКН ***** се удря в л.а. „Д.Л.“ с ДКН *****, управляван от Г.Г. а той от своя страна се удря в л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****, управляван от Г. Г.. За произшествието бил изготвен протокол за ПТП № 4039/30.11.2016г. от служител на ОДМВР Варна, сектор ПП. Произшествието е настъпило на 30.11.2016г., когато управляваният от ответникът л.а. при движение по „Цар Освободител“ с несъобразена скорост се блъска в л.а. „Р.К.“ с ДКН *****, който се удря в л.а. „Д.Л.“ с ДКН *****, а той от своя страна се удря в л.а. „Ф.Ф.“,

с ДКН *****. Документирани са видими щети по всички л.а – деформация по предна част и др. По отношение на водача на л.а. „С.А.“ е отбелязано, че няма застраховка Гражданска отговорност. Съставени са били АУАН № 814113/30.11.2016г. за извършено нарушение по чл. 150 ЗДвП и АУАН № 814114/30.11.2016г. за извършено нарушение по чл. 638, ал.3 КЗ. Въз основа на АУАН № 814113/30.11.2016г. и АУАН № 814114/30.11.2016г. на водача Н. П. са били съставени съответно НП № 16-0819-006763/10.01.2017г. за нарушения по чл. 150 ЗДвП, влязло в сила на 03.02.2017г. и НП № 16-0819-006769/10.01.2017г. за допуснати нарушения по чл. 638, ал.3 КЗ, влязло в сила на 03.02.2017г.

Представената справка от информационен център към ГФ свидетелства, че към 30.11.2016г. л.а с рег. № с ДКН ***** не разполага с действаща застраховка Гражданска отговорност, поради прекратяването ѝ към 04.11.2016г. поради невнесена вноски. Този факт не е оспорван от ответника.

По молби на собствениците на л.а „Р.К.“ с ДКН *****, л.а. “Д.Л.” с ДКН ***** и „Ф.Ф.“, с ДКН *****, ГФ е образувал щети съответно с №№111212/19.12.2016г., 111198/14.12.2016г. 110191/28.02.2017г., като към уведомленията са приложени и съответни документи. Поискани са обезщетения за имуществени вреди от ПТП по експертна оценка. Ищецът е изготвил описи по щетите, както следва: на 10.02.2017г. за л.а., „Ф.Ф.“, с ДКН *****, в който е отразил следните увреждания: облицовка предна броня, лайсна предна броня - цяла, калник преден десен, преден капак, фар десен, гредата на радиатора, предна решетка, фар за мъгла преден десен, за което е определил и изплатил на 04.04.2017г. обезщетение в размер на 449,95лева, на пострадалия по банков път; на 01.12.2016г. за л.а. „Р.К.“ с ДКН *****: калник-заден ляв; ср.колона лява; лява врата; таван купе; възд. възгл. - водач; възд. възгл. пътник; арматурно табло; облицовка -предна броня +боя; основа предна броня; преден капак; калник - преден ляв; подкалник - преден ляв; основа-преден калник - ляв; фар ляв; калник-преден десен; фар десен; гредата над радиатор; основа-фар ляв; предна решетка; фар за мъгла - преден ляв; радиатор воден; радиатор-климатик; рог преден ляв; дифузьор радиатор;основа фар-десен, за което е определил и изплатил на 13.07.2017г. обезщетение в размер на 1287лева, на пострадалия по банков път; на 01.12.2016г. и на 08.12.2016г. за л.а. “Д.Л.” с ДКН *****: облицовка предна броня; фар десен; калник преден десен; фар ляв; основа предна броня; гредата под радиатор; халоген преден десен; решетка предна броня; маска “R” халоген; маска “L” халоген; подкалник преден “R”; халоген преден “L”; радиатор воден, стойка рег. табела; радиатор климатик; дифузьор радиатор; основа калник преден десен; рамка радиатор; рог преден десен;рог преден ляв;капак преден за което е определил и изплатил на 04.05.2017г. обезщетение в размер на 1740,85лева, на пострадалия по банков път.

От приетото заключение на назначена САТЕ, което съдът кредитира, като компетентно дадено и неоспорено от страните, изготвено въз основа събраните по делото доказателства, проучване на пазара и действащи нормативни актове в областта на застраховането по повод определяне на дължимото застрахователно обезщетение, се установява следното: съобразно съпоставката на получените увреждания по четирите МПС

в.л. обосновава извод, че реалният и възможен механизъм на ПТП е пряк контакт между две МПС движещи се в срещуположни посоки, като първото се отклонява от траекторията си и удря второто, което е спряло и изчаква за маневра завой на ляво. Второто МПС вследствие на удара се измества назад и надясно, удря трето МПС, намиращо се спряло зад него. Второто МПС продължава движението си на заден ход, отклонява се надясно и удря четвърто МПС, движещо се в съдената пътна лента за движение. Установените увреждания по л.а. са в зоните на ударите и са вследствие на деформация и изместване на увредени детайли и е възможно да се дължат по вид и степен на настъпилото ПТП. Нужната стойност за възстановяване на уврежданията и по трите МПС са изчислени по реда на Наредба № 24, респ. Наредба № 49 за задължителното застраховане са в размер на 1287лева за „Р.К.“, 1740,85лева, за „Д.Л.“ и 449,95лева за „Ф.Ф.“.

Съдът намира за неоснователно възражението на пр. представител на ответника, че в процесното ПТП не е участвало четвърто МПС – а именно л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****. Анализът на ангажираните по делото доказателства обосновава категорично извод, че на 30.11.2016г. е настъпило ПТП с участие на общо четири МПС, сред които и л.а. „Ф.Ф.“, управляван от Г. Г., което е документирано на стр. 2 от протокола за ПТП № 4039/30.11.2016г./ видно от изисканата административна преписка от ОД на МВР/, изготвен от служител на ОДМВР Варна, сектор ПП. Процесното ПТП е възникнало вследствие на несъобразената скорост на ответника П., управлявал л.а. „С.А.“ с ДКН *****. Към датата на ПТП л.а. „С.А.“ не е имал задължителна застраховка Гражданска отговорност. Механизмът на ПТП се установява, както от експертното заключение, така и от ангажираните гласни доказателствени средства и писмени доказателства, в частност - протокол за ПТП, АУАН и НП. Посоченият протокол на ПТП представлява официален свидетелстващ документ, като съставен от длъжностно лице в кръга на службата му и има обвързваща доказателствена сила относно фактите осъществени от или в присъствието на съответното длъжностно лице. Той обаче не е изолиран, а кореспондира и със събраните гласни показания на св. Д., който логично и непротиворечиво разясни обстоятелства около процесното ПТП, а именно че на 30.11.2016г., собственият му лек автомобил е участвал в ПТП, като е бил управляван от неговата снаха и за което впоследствие му е било изплатено обезщетение от ГФ. Това задължава съда да приеме, че ответникът при управление на л.а. „С.А.“ е станал причина за пътния инцидент, управлявайки л.а. с несъобразена скорост. И след като и в.л. съобразно констатираните увреждания по трите автомобила приема като възможен именно този механизъм, съответно уврежданията се намират в причинна връзка с ПТП, следва да се приеме, че поведението на водача на „С.А.“, управляван от ответникът е било противоправно. Резултат от него е настъпилия удар между общо четири превозни средства и причиняването на имуществени вреди на тези МПС-та. Уврежданията по автомобилите са документираны, както в изготвения протокол за ПТП, така и в описа на ищеца и тяхното причиняване се намира в причинно- следствена връзка с въпросното ПТП предвид експертното заключение. От доказателствено значение за противоправността и вината е и факта, че за така допуснатите от ответника нарушения на ЗДвП, той е бил наказан по административен ред, с влезли в сила НП. Те доказани са, както деянието и неговата

противоправност, така и вината, която в гражданското право се и предполага. С оглед на гореизложеното, съдът приема за доказан правопораждащия фактически състав на деликтната отговорност, в резултат на което за Гаранционния фонд възниква задължение за обезщетяване отговорността за вреди. Нямамо е спор, че ищецът е изпълнил законното си задължение и е извършил плащане на дължимото обезщетение определено от него по експертна оценка. Исковата претенция се явява доказана в своето основание.

Възражението на пр.представител на ответника, че последният не е уведомен за задължението си, респ. че не е получил регресната покана е ирелевантно за настоящия спор, доколкото ищецът не претендира обезщетение за забава, а само законна лихва от датата на подаване на исковата молба.

По отношение размера на вредите съдът съобрази разпоредбата на чл. 558, ал. 2 КЗ, която препраща към чл. 499, ал.2 КЗ предвиждаща, че при вреди на имущество обезщетението не може да надхвърли действителната стойност на причинената вреда, като обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, приета с наредбата по чл. 504. Във връзка с тази разпоредба е приета Методика към Наредба № 49/16.10.2014г., с която се отменя Наредба № 24/08.03.2006г., с изключение на чл.15, ал.4 и Приложения 1-6 към нея съгласно пар.3 ПЗР към Наредба № 49. Съгласно пар.3, ал.3 от ПЗР към Наредба № 49, до приемане на методиката по чл. 1, ал.3 от тази наредба се прилага методиката по чл. 15, ал.4 от Наредба № 24 и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди причинени на МПС. Методиката за уреждане на претенции за обезщетение за вреди е приета от КФН и представлява приложение № 1 към чл.15, ал. 4 от методиката към Наредба № 24. Затова, при определяне размера на претенцията, съдът взе предвид експертното заключение, съобразно което нужната стойност по отстраняване на вредите изчислена по действащата единната Методика за уреждане претенции по Наредба № 49 за задължителното застраховане е 1287лева за л.а. „Р.К.“, 1740,85лева - за л.а. „Д.Л.“ и 449,95лева за – л.а.„Ф.Ф. или общо в размер на 3477,80лева, до който размер претенцията се явява доказана. В заключение, искът следва да се уважи в цялост.

По разноските:

Разноски се дължат на ищеца. В о.с.з. на 28.09.2022г. е релевирано искане за присъждане на разноски, като се претендират такива за платена ДТ – 171,11лева, депозит на вещо лице - 200лева, депозит за особен представител – 470лева и за разпит на свидетели – 40лева. Или предвид изхода на спора, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на общо 881,11лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Н. П., ЕГН ***** с адрес гр.***** да заплати на Гаранционен фонд, гр. София, ул. Граф Игнатиев № 2, ет. 4, сумата от общо **3477,80лева**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изплатено както следва: 449,95лева по щета №110191/28.02.2017г. за вреди по л.а. „Ф.Ф.“, с ДКН *****, собственост на К. Г. Д.; 1287лева по щета №111212/19.12.2016г. за вреди на л.а.„Р.К.“ с ДКН *****, собственост на И.Х.Ц.; 1740,85лева по щета №111198/14.12.2016г. за вреди на л.а.„Д.Л.“ с ДКН *****, собственост на Г.Т.Г., причинени в резултат на ПТП настъпило по вина на ответника, като водач на л.а. „С.А.“ с ДКН ***** на 30.11.2016г. в гр.Варна, на бул. „Цар Освободител“, като ответника е управлявал автомобила без задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 05.08.2021г. до окончателното изплащане на сумата, **на основание чл.558, ал. 7 вр. чл. 557, ал.1, т.2, б. а КЗ.**

ОСЪЖДА Н. Н. П., ЕГН ***** с адрес гр.***** да заплати на Гаранционен фонд, гр. София, ул. Граф Игнатиев № 2, ет. 4, сумата от **881,11лева**, представляваща сторени по делото съдебно- деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____